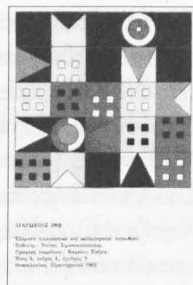

Η «Διαγώνιος»

Με καλή πρόθεση θα λέγαμε ότι το περιοδικό *Διαγώνιος* ήταν ο Ντίνος Χριστιανόπουλος, διότι τόσο το γενικό του πνεύμα όσο και η συγκρότηση της ύλης του είχαν την έγκρισή του. Η περιοχή των ιδεών πάσης φύσεως εκτός λογοτεχνίας δεν απασχόλησαν τη *Διαγώνιο*, δεν τις θεωρούσε αντικείμενό της, μόνο οι αισθητικής τάξεως ιδέες και αυτές πάλι χωρίς φανατισμό. Η έμφαση που δινόταν με τα καλλιτεχνικά πολύχρωμα εξώφυλλα είχε αποκλειστικό κίνητρο την πρόσληψη του καλλιτεχνικού φαινομένου στην αισθητική του παράμετρο.

7

Με την προοπτική του χρόνου που μεσολάβησε, αποτελεί υπόθεση εργασίας να βρεθεί το ποσοστό των νέων ποιητών που φιλοξενήθηκαν στη *Διαγώνιο* και επιβιώνουν. Ανεξαρτήτως όμως του όποιου συμπεράσματος περί αυτού, το περιοδικό ανέπτυξε σε γενικές γραμμές καλή λογοτεχνία και έδωσε καλή παράστασή της, αν έχουμε κατά νου τη φροντίδα για την εκδοτική της εμφάνιση.

Τίποτε δεν προμηνούσε ότι ένα περιοδικό, που ξεκινούσε ως προσωπικό έργο, με την κατοπινή του εξέλιξη θα μετατρέπόταν σε άτυπο όργανο μιας λογοτεχνίας χαμηλών τόνων αλλά αυστηρών βλέψεων.

Στο τεύχος 1 (1959) θα φιλοξενηθούν ο Ν. Γ. Πεντζίκης, η Τατιάνα Μιλλιέξ, ο Δημ. Στ. Δήμου. Ο Χριστιανόπουλος θα γράψει εκτενή μελέτη για τη «Ζωή Καρέλλη», ο Ν.-Α. Ασλάνογλου τη μελέτη «Θάνατος και γέννηση στην ποίηση του Θέμελη» και συγχρόνως θα παρουσιαστεί ο ζωγράφος Παύλος Μοσχίδης με πολλές φωτογραφίες πινάκων του. Δημοσιεύονται ποιήματα των: Δ. Δούκαρη, Α. Μπιτζάλη, Γ. Καζαντζή, Αλ. Ζακυθηνού, Λ. Θεοδωρακόπουλου, Ν. Γρηγοριάδη, Λ. Κούσουλα, Α.Ν. Ανδρειωμένου. Υπό τον τίτλο «Το βιβλίο» έχουμε κριτική του Χριστιανόπουλου για τις *Περιοχές* του Δ. Δούκαρη και του Δ. Ι. Κόρσου για την *Εισαγωγή στη νεώτερη ποίηση* του Α. Καραντώνη.

Στη *Διαγώνιο*, εκτός από ποιητές, οι Ντ. Χριστιανόπουλος και Ν.-Α. Ασλάνογλου εμφανίζονται και ως κριτικοί. Ο φιλόλογος του Α. Π. Θ. Πάνος Μουλλάς παρουσιάζει τις πρώτες του κριτικές εργασίες, δείγματα ενός επαρκούς και ευπαθούς αναγνώστη.

Σχεδόν αμέσως θα συνεργαστεί με την *Κριτική*, όπου αναλαμβάνει τη βιβλιοκρισία για τη μεταπολεμική πεζογραφία, διευρύνοντας το πεδίο της έρευνάς του, και θα αναδειχθεί ως ένας από τους ικανότερους και πιο αξιόπιστους κριτικούς.

